

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Iliev Vasile Gheorghe, născut la 22 octombrie 1987, originar și domiciliat în s.Pelivan, r-nul Orhei.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 07.02.2014 - 15.12.2014,

2. Instanța de apel: 04.02.2015 - 15.06.2015,

3. Instanța de recurs: 09.09.2015 - 18.11.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 15 decembrie 2014, Iliev Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, iar în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate inculpatului i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra despăgubirilor cuvenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Iliev Vasile, la 07 ianuarie 2014, aproximativ la ora 19.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună cu Gherciu Boris și Frunze Ivan (care au fost condamnați prin sentința din 11 iulie 2014), aflîndu-se în incinta localului ÎÎ „S.Malețchi” din s.Pelivan, r-nul Orhei, adică într-un loc public, fără nici un motiv, intenționat, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin neglijarea premeditată a conduitei și liniștii în societate, dînd dovadă de necuviință și neobrăzare, urmărind scopul încălcării grosolane a ordinii publice, prin manifestarea unei bravuri și a unei forțe grosolane, a inițiat un conflict cu Bogomoleț Ion, după care i-au aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale ușoare sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, fractură închisă de os nazal fără deplasare de fragmente, echimoză masivă pe frunte, echimoze pe cap și față, edem a țesuturilor moi ale mîinii sîngi și excoriații pe gamba dreaptă.

Tot el, la 07 ianuarie 2014, aproximativ la ora 22.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dînd dovadă de necuviință și neobrăzare, urmărind scopul încălcării grosolane a

ordinii publice, prin manifestarea unei bravuri și a unei forțe grosolane, în timp ce se afla în apropierea discotecii „Erik” din s.Pelivan, r-nul Orhei, din intenții huliganice, fără nici un motiv, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin neglijarea premeditată a conduitei și liniștii în societate, și printr-un cinism și o obrăznicie deosebită, a iscat un conflict cu Negară Tudor, aplicându-i acestuia mai multe lovituri cu pumnii în regiunea feței.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei inculpatului V.Iliev, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care acestuia să-i fie stabilită pedeapsa în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal de 3 ani închisoare, în baza art.287 alin.(1) Cod penal de 1 an închisoare, iar potrivit art.84 Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, invocând că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea blândă, la stabilirea căreia nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art.75 Cod penal, și anume că inculpatul a acționat în stare de ebrietate alcoolică, infracțiunile au fost săvârșite în loc public, fiind ignorate și prevederile art.61 Cod penal; inculpatul anterior a fost judecat, pe parcursul cercetării judecătorești nu a contribuit la descoperirea infracțiunii, s-a eschivat de la prezența în fața instanței de judecată, astfel nu poate fi reeducat fără aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui V.Iliev de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) și art.287 alin.(1) Cod penal, corect stabilind circumstanțele de fapt și vinovăția lui, just încadrând în drept acțiunile acestuia.

La fel, instanța de apel a conchis că sentința de condamnare a inculpatului cuprinde elementele definitorii condamnării, prevăzute de art.394 alin.(2) Cod de procedură penală. Referitor la criticele formulate de apelant cu privire la stabilirea pedepsei inculpatului instanța le-a considerat nefondate, deoarece prima instanță, respectând prevederile art.61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului și de comportamentul postinfracțional al acestuia, expunând și motivând soluția corespunzător, argumentat și pe larg, pe care instanța de apel și-a însușit-o pe deplin, și a cărei reluare nu a mai fost necesară.

De asemenea, instanța de apel a respins și argumentul acuzării, precum că la individualizarea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, deoarece deși inculpatul anterior a fost condamnat, la moment a executat pedeapsa, fapt ce, în temeiul art.111 alin.(1) lit.g) Cod penal, se consideră că nu are antecedente penale.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că scopul legii penale, precum și reeducarea inculpatului va fi posibilă fără izolarea acestuia de societate, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în limita prevăzută de lege pentru faptele comise.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul O.Popov care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudicare în aceeași instanță, pe motiv că hotărârea în partea stabilirii pedepsei nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; instanțele la stabilirea pedepsei

inculpatului au ignorat prevederile art.75 Cod penal, nu au luat în considerație faptul că acesta se caracterizează negativ, face abuz de băuturi alcoolice, că infracțiunile au fost săvârșite fără nici un motiv, atentînd la ordinea publică și nu s-a prezentat în ședințele de judecată; circumstanțele atenuante reținute de instanțe nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare cu amendă; instanța pripit a ajuns la concluzia aplicării amenzii în privința inculpatului, neargumentînd în sensul dat hotărîrea adoptată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui V.Iliev în baza art.287 alin.(1) și art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, și, critică hotărîrea instanței de apel, precum că aceasta, fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a menținut sentința prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit sentinței, prima instanță, a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, de împrejurările săvîrșirii acestora, de consecințele și relațiile dintre inculpat și părțile vătămate, de persoana inculpatului, caracteristica acestuia, de lipsa antecedentelor penale, precum și de circumstanțele atenuante prezente în cauză, considerînd posibilă corijarea și reeducarea acestuia fără izolarea lui de societate și, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

Consultînd textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că, instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe, menționînd că aceasta la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de persoana inculpatului V.Iliev, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, prevăzute la art.75 Cod penal. Totodată, instanța de apel corect a conchis că temeiul invocat de partea acuzării referitor la faptul că inculpatul anterior a fost condamnat nu poate fi reținut, deoarece, potrivit art.111 alin.(1) lit.g) Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave – dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul constată că, deși inculpatul anterior a fost condamnat, la data comiterii infracțiunilor date, dînsul executase pedeapsa precedentă, antecedentul penal fiind stins, fapt ce se consideră că acesta nu are antecedente penale.

Prin urmare, afirmația autorului recursului, precum că instanțele de fond nu și-au argumentat soluția în partea aplicării pedepsei penale sub formă de amendă, este neîntemeiată.

Concluziile instanțelor de fond corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, iar temeuri prin care s-ar demonstra că V.Iliev nu poate fi corectat fără izolare de societate, nu s-au stabilit. Sancțiunea art.287 alin.(1) și (2) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de amendă, muncă neremunerată sau închisoare, iar infracțiunile de care inculpatul a fost declarat vinovat, potrivit art.16 Cod penal, fac parte din categoria celor mai puțin grave, astfel că instanțele de fond reieșind din circumstanțele cauzei just au conchis că corectarea inculpatului poate avea loc și prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă, motivîndu-și concluziile în acest sens.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise și individualizată conform prevederilor legale.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, pronunțîndu-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărîrile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2015, în cauza penală în privința lui Iliev Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 09 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu